

zaključka. U konkretnom slučaju okolnosti su bile takve da su zaista dale temelja zaključku da je šteta nastala nakon što je primalac odbio preuzimanje. Roba je u tom času bila zaprljana mlijekom, ali to ne znači da je, s obzirom na kratko vrijeme od kada se roba mogla zaprljati, proces oksidiranja već ošteti žice. Isto vrijedi u pogledu vještačenja. Naši sudovi, primjenjujući princip slobodne ocjene dokaza, mogli iz sadržaja vještačkog nalaza steći uvjerenje da je šteta postojala u času preuzimanja, bez obzira kakav su nalog vještaci dobili od stranaka u pogledu vještačenja. Iz obrazloženja presude ne proizlazi da se sud bavio pitanjem aktivne legitimacije, naime činjenicom da je odiguralac stupio u pravnu poziciju stvarnog primaoca, a da je primalac po teretnici bila druga osoba, pa u ovom pogledu presuda ostaje dovoljno nerazjašnjena.

B.J.

APELACIONI SUD, Paris

Presuda od 29.XI 1965.

Cie algérienne de Meunerie
c/a Cie Charles Le Borgne

Prijevoz stvari morem - šteta na teretu uskladištenom na obali - Zastara - Ako bilo izričito bilo prečutno ne proizlazi da su stranke sklopile sporazum da se nakon iskrcaja robe, koja se nalazi na čuvanju u brodara, primjenjuju propisi nekog drugog posla kao što je depozit, primjenjuju se propisi ugovora o prijevozu - Pod ovom pretpostavkom zastara i za štete nastale na robi uskladištenoj na obali iznosi godinu dana, a počinje teći od dana dolaska broda u luku - Prigovor zastare može se iznositi i nakon upuštanja u meritorno raspravljanje, i u svakom stadiju postupka

Brodar je preuzeo na prijevoz 11.500 tona uvrećenog žita. U ugovoru je, među ostalim, bilo navedeno da će brodar snositi troškove uskladištenja za vrijeme od 8 dana od dana iskrcaja, a poslije toga da oni padaju na primaoca. Teret se iskrcavao od 30.XI do 2.XII 1960. sa strane stivadora koji je radio za brodara. Nakon što je primalac potpuno preuzeo robu 20.I 1961, protestirao je manjak od 125,76 tona robe, i kvar koji se nije mogao popraviti u količini od 133,40 tona. Ovaj kvar je bio prouzrokovan nevremenom koje je vladalo u noći između 7. i 8.XII. Primalac tuži brodara za naknadu štete.

U tužbi navodi da je vozar odgovoran, jer da je ugovor o prijevozu prestao časom iskrcaja tereta na obalu.

Nakon toga nastupio je ugovor o depozitu, a na temelju propisa toga ugovora brodar odgovara za naknadu utužene štete. Nije potrebno ulaziti u ispitivanje da li je depozit prestao 8. dana nakon iskrcaja robe, jer je šteta nastala prije toga roka. Osim toga ni nevrjeme, koje je štetu prouzrokovalo, nije imalo značaj više sile.

Brodar se medju ostalim poziva i na zastaru. Prvostepeni sud ovaj prigovor nije prihvatio, jer ga je tuženi brodar iznio nakon što se upustio u meritorno raspravljanje.

Drugostepeni sud je zauzeo dva za ovaj spor bitna stajališta:

Iz rezultata postupka, protivno tužiteljevoj tvrdnji, ne proizlazi da su stranke bilo izričito bilo prećutno ugovorile da će nakon iskrcaja robe prestati primjena ugovora o prijevozu, i da će se njihov odnos regulirati na temelju nekog drugog posla, kao što je depozit. Prema tome i na pitanje zastarnog roka primjenjuju se propisi ugovora o prijevozu, što znači da u ovom slučaju postoji jednogodišnji zastarni rok. Ovaj rok počinje teći od dana dolaska broda u luku. Budući da je brod stigao 30.XI 1960, a tužba je podnesena 30.V 1962, znači da je nastupila zastara.

Apelacija nije prihvatila stajalište prvostepenog suda da je nedopustiv prigovor zastare što se tuženik upustio u meritorno raspravljanje, i smatra da je taj prigovor dopušteno istaći u svim stadijima postupka.

/DMF 1966, str.472/

B.J.

APELACIONI SUD, Paris

Presuda od 13.XII 1965.

Sté S.P.G. Metta et Cie
c/a Sté Mitsui Bussan

Pomorska kupoprodaja - Klauzula na temelju koje je kupac dužan platiti robu nakon dolaska broda u luku - Prema ovoj klauzuli za carinske formalnosti dužan se pobrinuti kupac - Prodavalac nije dužan dopustiti kupcu uzimanje uzoraka u svrhu carinjenja prije nego što kupac iskupi dokumente - Prema običaju na temelju ove klauzule roba se mora platiti prije nego što se pregleda

Japanska firma je prodala jednom francuskom društvu određenu količinu filmske trake. U kupoprodajnom ugovoru je, medju ostalim, bila navedena klauzula da se plaćanje mora iz-